

Îi iubește Dumnezeu pe toți oamenii?

Matt McCullough

Întrebări despre biserică

Recomandări pentru Seria „Întrebări despre Biserică”

„Creștinii sunt presați de întrebări foarte reale. Ce spune Scriptura despre structura unei biserici, despre închinare, despre organizarea lucrării și despre definierea conducerii biblice a bisericii? Acestea sunt doar câteva din întrebările la care cărțile din această nouă serie de la 9Marks vine cu răspunsuri clare, atent formulate și convingătoare. Sunt foarte recunoscător pentru această lucrare și pentru influența ei incredibil de sănătoasă în atât de multe biserici credincioase. Vă recomand această serie de cărți cu toată căldura”. - **R. Albert Mohler Jr.**, președinte, The Southern Baptist Theological Seminary

„Întrebările sincere merită să capete răspunsuri bine gândite. Dacă nu ești sigur de unde să începi în găsirea răspunsurilor la aceste întrebări, această serie îți poate sluji ca un punct de lansare în oceanul de întrebări pe această temă. Aceste scurte cărți vin cu răspunsuri convingătoare, la obiect, și sunt excelente pentru a fi citite împreună cu un prieten sau cu o sută de prieteni”. - **Gloria Furman**, autoarea cărților *Missional Motherhood* și *The Pastor's Wife*

„Ca păstor, mi se pun foarte multe întrebări. Sunt abordat de necredincioși care caută să înțeleagă Evanghelia, de noi credincioși care sunt nesiguri legat de următorii pași pe care să îi facă, și de credincioșii care se maturizează și care vor să fie ajutați în găsirea de răspunsuri la întrebări despre familia creștină, relațiile cu

prieteniei, veciniei sau colegii de muncă. În astfel de momente, îmi doresc să am o carte pe care să le-o ofer, care să fie scurtă, la obiect și care să îi îndrepte în direcția corectă pentru mai mult studiu. Seria „Întrebări despre biserică” oferă exact acest fel de răspunsuri. Fiecare carte tratează o întrebare anume într-o manieră biblică, scurtă și practică. Cred că titlul seriei poate fi mai bine „Răspunsuri despre biserică”. Îmi plănuiesc să cumpăr mai multe exemplare și să le dăruiesc cu regularitate. Și tu ai trebui să faci același lucru”. - **Juan R. Sanchez**, păstor senior, High Pointe Baptist Church, Austin, Texas

„Unde pot creștinii să găsească răspunsuri la întrebările comune despre viața de biserică – fără să trebuiască să caute prin cărți stufoase și scumpe? Cărțile din seria „Întrebări despre biserică” vin în întâmpinarea nevoii noastre de a căpăta răspunsuri biblice, echilibrate și practice. Pentru păstori, această serie se va dovedi o resursă de încredere pentru ghidarea membrilor de biserică spre o înțelepciune mai profundă și o unitate mai puternică”. - **Ray Ortlund**, președinte, Renewal Ministries

Îi iubește Dumnezeu pe toți oamenii?

Seria „Întrebări despre Biserică”

Sunt chemat la lucrare?, Brad Wheeler

Îi iubeste Dumnezeu pe toți oamenii?, Matt McCullough

*Cum pot găsi pe cineva care să mă uce-
nicizeze?*, Garret Kell

*Cum pot să folosesc mai bine lectura
Bibliiei?*, Jeremy Kimble

*Cum îi pot iubi pe membrii bisericii
care au alte afinități politice?*, Jonathan
Leeman și Andy Naselli

Cum pot să slujesc în biserică locală?,
Matthew Emadi

*Cum pot să susțin lucrarea internațio-
nală de misiune?*, Mark Collins

*Cum poate biserică noastră să găsească
un păstor credincios?*, Mark Dever

*Cum pot sluji femeile în biserică lo-
cală?*, Keri Folmar

*Este un lucru iubitor să practicăm dis-
ciplina bisericii?*, Jonathan Leeman

*Ce să fac dacă nu am dorința să mă
rog?*, John Onwuchekwa

*Ce să fac dacă nu simt dorința să
merg la biserică?*, Gunner Gundersen

*Ce să fac dacă sunt descurajat în evan-
ghelizare?*, Isaac Adams

Ce să fac acum, că sunt creștin?, Sam
Emadi

*Ce ar trebui să facem cu membrii care
nu vin la întâlnirile bisericii?*, Alex
Duke

*De ce este Cina Domnului atât de im-
portantă?*, Aubrey Sequeira

De ce ar trebui să mă botez?, Bobby Ja-
mieson

De ce să dăruiesc în biserică locală?, Ja-
mie Dunlop

*De ce să mă alătur unei biserici lo-
cale?*, Mark Dever

Pot femeile să fie păstori?, Greg Gil-
bert

*La ce ar trebui să mă uit în alegerea
unei biserici?*, Alex Duke

Este Iadul real?, Dane Ortlund

Cine conduce biserică?, Sam Emadi

Care este misiunea bisericii?, Jonathan
Leeman

Cum pot fi sigur că sunt mântuit?, Je-
remy Pierre

*Promite Evanghelia sănătate și prosperi-
tate?*, Sean DeMars

Ce fac diaconii?, Juan Sanchez

MATT McCULLOUGH

ÎI IUBEȘTE
DUMNEZEU PE
TOȚI OAMENII?

MAGNA GRATIA

ÎI IUBEȘTE DUMNEZEU PE TOȚI OAMENII?

Matt McCullough

Copyright © 2023 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Does God Love Everyone?

Copyright © 2021 by Matt McCullough and 9Marks

Originally Published in English by Crossway with all International rights owned by Crossway and 9Marks

525 A Street NE , Washington DC 20002

This edition published by arrangement with 9Marks. All rights reserved

Tradus și publicat cu permisiune.

Traducerea: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Coperta: Jordan Singer. Tehnoredactare și DTP: MG Studios.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblica Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

9Marks ISBN: 978-1-960877-23-9

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„Să nu furi” (Exod 20:15).

Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți! Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet www.magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA

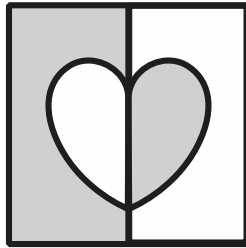
Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că L-a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:16)

Crezi că Dumnezeu îi iubește pe toți oamenii?
Dacă da, ești într-o companie bună.

În urmă cu câțiva ani, un grup de cercetători au făcut un sondaj de opinie despre ceea ce credeau oameni despre Dumnezeu. Printre multe alte lucruri interesante, ei au descoperit că trei din patru adulți cred într-un Dumnezeu sau putere superioară care îi iubește pe toți oamenii, indiferent de greșelile lor.

Acesta este un număr uriaș, indiferent cum te-ai uita la el. Dar ceea ce mă interesează cel mai mult este felul în care această credință despre Dumnezeu rămâne la cote mari, chiar în aspecte care, în mod normal, ne despart.

Procentajul femeilor a fost un pic mai mare (82%), dar totuși 72% dintre bărbați cred că Dumnezeu îi iubește pe toți oamenii.

Grupul de oameni cu vârstă de peste 65 de ani a

fost cel mai înclinat să afirme dragostea lui Dumnezeu (83%), dar așa au indicat și 72% dintre cei cu vârsta cuprinsă între 30 și 50 de ani.

Cu cât mai educat ești, cu atât este mai puțin probabil să crezi într-un Dumnezeu al dragostei, dar 70% dintre cei care au o diplomă universitară încă mai cred în așa ceva.

Chiar jumătate dintre respondenții fără vreo afiliere religioasă cred că există o putere superioară iubitoare.¹

Dincolo de toate diferențele notabile dintre noi, majoritatea oamenilor sunt de acord că Dumnezeu îi iubește pe toți oamenii.

Și poate că și tu ești de acord cu acest crez. Poate că ai presupus dintotdeauna că Dumnezeu îi iubește pe toți oamenii, că, în fond, este treaba Lui să facă asta, că oricât am fi de diferiți între noi legat de ce este drept, cel puțin putem fi de acord că Dumnezeu ne iubește orice ar fi.

Dacă ți se pare că acest lucru ți se potrivește, această scurtă carte ar putea să te ia prin surprindere.

¹ “When Americans Say They Believe in God, What Do They Mean?” Pew Research Center, April 25, 2018, <https://www.pewforum.org/2018/04/25/when-americans-say-they-believe-in-god-what-do-they-mean/>.

Poate că totuși te-ai apropiat de aceste rânduri având o altă perspectivă. Poate că te întrebi dacă Dumnezeu îi iubește pe toți oamenii, pentru că nu îți poți imagina că Dumnezeu ar putea să te iubească pe *tine*. La urma urmei, cu siguranță că tu nu te iubești, și nu ești sigur că toți ceilalți pe care îi cunoști te iubesc cu adevărat. Și dacă ai fi Dumnezeu, n-ai iubi pe cineva ca *tine*.

Dacă ești printre cei care gândesc astfel, această scurtă carte te va surprinde și pe *tine*.

Înainte de a ne întreba dacă Dumnezeu îi iubește pe toți oamenii, există o altă întrebare pe care trebuie să ne-o punem: Cum putem să *știm* dacă Dumnezeu îi iubește pe toți?

CUM AI PUTEA ȘTI DACĂ DUMNEZEU ÎI IUBEȘTE PE TOȚI OAMENII?

Această întrebare este dificilă cel puțin din câteva motive.

Nu putem ști dacă Dumnezeu îi iubește pe toți doar uitându-ne la natură

Lumea noastră este plină de delicii; de multe dintre ele ne putem bucura fără să ridicăm un deget. Condițiile

de pe Pământ par foarte fin reglate ca să ne susțină viețile. Semnele concepției atente ne înconjoară, ca și cum lumea noastră ar fi fost făcută de un creator care a dorit ca noi să prosperăm. Avem aer pe care să îl respirăm, alimente pentru hrană, apă de băut și suntem încălziți de razele soarelui. Avem trupuri prin care ne bucurăm de darurile pe care lumea ni le oferă – trupuri atât de complexe încât, în ciuda progresului științific recent, abia de putem înțelege de ce funcționează atât de bine.

Mai mult, avem abilitatea de a reflecta, de a ne imagina, de a visa și de a crea. Suntem în stare să comunicăm cu alții, să construim prietenii și să facem lucruri bune împreună.

Dacă o măsură a dragostei ar ține de calitatea darurilor care sunt turnate de sus asupra celor pe care îi iubim, avem dovezi din plin în natură, care ne vorbesc despre Creatorul cerului și al Pământului, și ne spun că El este un Dumnezeu al unei dragoste foarte mari.

Problema este că natura ne trimite mesaje amestecate. Cu toată frumusețea și bunătatea ei, lumea noastră este marcată și de brutalitatea ei incontestabilă, și de ceea ce pare o suferință fără sens. Mediul natural atât de fin reglat pentru prosperitatea noastră ajunge uneori să se întoarcă împotriva noastră.

Cu o săptămână înainte de a începe să scriu la această scurtă carte, o tornadă devastatoare a zdrobit centrul orașului nostru, în timp ce majoritatea dintre noi dormeam. Ea a distrus case și firme, a rănit sute de oameni și a ucis peste 20 de persoane.

În timp ce scriu aceste rânduri, un virus care a cuprins la început un oraș din China își întinde acum mâinile, părând că vrea să cuprindă cu ele întreaga lume. Milioane de oameni s-au îmbolnăvit. Sute de mii au murit.

Trupurile noastre atât de complexe și cu funcții atât de deosebite se nasc uneori compromise fără vreo explicație clară. Chiar dacă ar trăi în cele mai bune circumstanțe, ele ajung în final să fie zdrobite și să moară.

Survoltarea frumuseții și a fragilității experienței noastre în lume pare să ne vorbească despre o aparentă trăsătură aleatorie care ridică întrebări dificile despre ce anume stă în spatele tuturor acestor lucruri. De ce se nasc unii copii în medii abuzive, fiind neglijați, în timp ce cuplurile care și-ar dori copii suferă de infertilitate și pierderi de sarcină? Eu nu știu de ce. Dar acest lucru nu pare să vină din dragoste.

Să zicem că există un Dumnezeu care a creat lumea

și care stăpânește acum peste tot. Îi iubește acest Dumnezeu *pe toți oamenii*? Cum aș putea ști cu siguranță? Indiferent încotro sau cât de mult te-ai uita, nu te vei alege cu un răspuns clar din lumea naturală.

Nu putem avea încredere în presupunerile noastre despre cum este Dumnezeu și cum arată dragostea Lui

Trebuie să încercăm să Îl înțelegem pe Dumnezeu la fel cum încercăm să înțelegem orice altă persoană. Dacă noi presupunem că alți oameni sunt ca noi, ne va fi mereu dificil să îi cunoaștem. Același lucru este valabil în cazul lui Dumnezeu. El este o Persoană, nu doar o idee sau un sistem filozofic. Dacă vrem să Îl cunoaștem, nu putem pur și simplu să presupunem că El ar fi orice ne spune nouă mintea.

Dă-mi voie să îți ofer o ilustrație. Eu sunt expert în ceea ce îmi place să fac când mă recreez sâmbăta. Indiferent dacă este primăvară sau vară, mie îmi place să fac drumeții sau să merg la pescuit. Dacă este toamnă, îmi place să stau în fotoliu și să mă uit la meciurile de fotbal, împănându-mi fața cu mâncărurile tradiționale. Dar felul în care vreau să îmi folosesc timpul liber nu este în mod necesar același ca al soției mele. Ea este o

persoană diferită, care se bucură de feluri diferite de a se relaxa. Ea se relaxează lucrând în grădină, săpând, trăgând un pui de somn sau chiar făcând diverse lucruri prin casă. Dincolo de somn, niciunul dintre aceste lucruri nu mi se par relaxante nici pe departe.

Idea mea este că nu vei înțelege o altă persoană presupunând că ea este ca tine. Dacă vrei să înțelegi cum este altcineva, va trebui să îi acorzi atenție, să îl/o asculți și să observi cum este. Și dacă acest lucru este valabil în relațiile interumane, cu cât mai mult ar trebui să fie valabil când vorbim despre a-L înțelege și a-L cunoaște pe Dumnezeu, cineva care este fundamental diferit de noi!

Dumnezeu trebuie să ne spună cum este El

Ca să putem ști pe cine iubește Dumnezeu, va trebui ca El să ne spună. Și exact asta cred creștinii că a făcut Dumnezeu în Biblie. El ne-a vorbit despre cine este El, nu doar ca noi să putem cunoaște ceva despre El, ci și ca să Îl putem cunoaște.

Ceea ce Biblia ne spune despre dragostea lui Dumnezeu este uimitor de frumos.

- Dragostea lui Dumnezeu este deosebită, fiind parte din ceea ce Îl face să fie diferit de orice

altă ființă. „Nu este Dumnezeu ca Tine, în ceruri și pe pământ: Tu ții legământul și îndurarea Ta față de robii Tăi, care umblă înaintea Ta cu toată inima lor” (2 Cron. 6:14).

- Dragostea lui Dumnezeu este de încredere, chiar în mijlocul durerii de nedescris. „Dragostea statornică a Domnului nu se sfârșește; îndurările Lui nu ajung niciodată la capăt, ci se înnoiesc în fiecare dimineață. Și credințioșia Ta este atât de mare” (Plâng. 3:22-23).
- Dragostea lui Dumnezeu este deosebită și de încredere pentru că ea nu este ca un întrerupător pe care El să îl deschidă și să îl închidă succesiv, ci este o parte esențială care Îl definește. „Dumnezeu *este* dragoste” (1 Ioan 4:8).

Dacă crezi că Dumnezeu este dragoste, ai toate șansele ca, cel puțin într-o anumită măsură, să fi fost influențat de Biblie.

Dar trebuie să fim atenți aici. Noi nu putem auzi propoziția „Dumnezeu este dragoste”, după care să ne extragem de aici toate ideile noastre despre sensul dragostei. Dacă Biblia este principala noastră sursă de unde cunoaștem *că* Dumnezeu este dragoste, trebuie să

lăsăm Biblia să definească *ce înseamnă* că Dumnezeu este dragoste, de la început și până la sfârșit. Trebuie să lăsăm Biblia să ne învețe despre dragostea lui Dumnezeu, chiar dacă – în special dacă – ceea ce ea ne spune vine în contradicție cu prezumțiile noastre.

Așadar, ce spune Biblia despre aceia pe care Dumnezeu îi iubește?

ÎI IUBEȘTE DUMNEZEU PE TOȚI OAMENII?

În Biblie, Dumnezeu nu ni Se arată printr-o listă de puncte, ci printr-o istorie convingătoare țesută de la Geneza până la Apocalipsa. Această istorie este o poveste de dragoste de la început și până la sfârșit. Și ca să înțelegem pe cine iubește Dumnezeu, va trebui să urmărim principalele teme ale acestei istorii în traiectoria lor.

Înainte de a ne imbarca în această călătorie, vreau să îți dau o scurtă perspectivă asupra a ceea ce ne stă în față. Ceea ce Biblia spune despre dragostea lui Dumnezeu este complicat. Ea ne spune că, da, Dumnezeu îi iubește pe toți oamenii. Dar Dumnezeu nu îi iubește pe toți în același fel. Acesta este răspunsul pe care vreau să îl explic în restul acestei cărți: Dumnezeu îi iubește pe toți oamenii, dar El nu îi iubește pe toți în exact același fel.

Ca să dezvolt această idee, trebuie să luăm în considerare cinci pași din narațiunea centrală a Bibliei.

1) Dumnezeu Îl iubește pe Dumnezeu

Ioan ne spune că Dumnezeu *este* dragoste (1 Ioan 4:8). Nu că Dumnezeu are dragoste. Nu că Dumnezeu arată dragoste uneori și în anumite locuri. Ci că Dumnezeu *este* dragoste în esența Lui, până în miezul ființei Sale.

Asta înseamnă că povestea de dragoste care stă în centrul Bibliei începe chiar înainte ca lumea să fi fost creată.

„La început, Dumnezeu...” (Gen. 1:1). Acestea sunt primele cuvinte din Biblie. Ele au implicații uriașe. La început era Dumnezeu. Și acel Dumnezeu, Dumnezeu care era deja, *este* dragoste.

Dar iată care este adevărul care ne modelează mințile din spatele scurtei și cunoscutei afirmații familiare a lui Ioan: înainte ca lumea să fi existat – înaintea soarelui, a lunii sau a stelelor, înaintea oceanelor, a munților sau a pomilor, înaintea peștilor, a păsărilor, a animalelor sau a noastră, oamenii – Dumnezeu era deja un Dumnezeu al dragostei. Dragostea este parte din cine *este* El, și n-a existat niciodată nici măcar un singur moment în care El să nu fi iubit pe cineva.

Dar pe cine a iubit El înainte să fi creat lumea?

Primul lucru pe care trebuie să îl știm despre dragostea lui Dumnezeu este că, înainte ca Dumnezeu să iubească pe oricine altcineva și înainte de a fi existat altcineva *pe care* El să îl iubească, Dumnezeu Se iubește pe Sine.

Instinctul meu este să fac un pas înapoi de la acea afirmație. Nu îmi prea sună bine. Mi se pare că este sub demnitatea noastră, cu atât mai puțin a lui Dumnezeu. Dar realitatea este alta, din câteva motive.

În primul rând, Dumnezeu nu este ca tine și ca mine. El este un fel cu totul diferit de ființă. Dragostea Lui față de Sine nu este ceva îngust și focalizat către interior, ca în cazul meu. Biblia ne învață că Dumnezeu este un Dumnezeu în trei Persoane – Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Așa că, atunci când El Se iubește pe Sine, dragostea Lui se îndreaptă „în afară” de la o Persoană la alta, și asta pentru toată veșnicia. Faptul că Dumnezeu Se iubește pe Sine pare ca un tată care îl iubește pe fiul lui și ca un fiu care îl iubește pe tatăl lui, iar acest lucru continuă la nesfârșit. Sau, așa cum spunea Isus în timp ce se ruga Tatălui Lui: „Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii” (Ioan 17:24).

Desigur, dacă ar fi să spunem că eu mă iubesc pe mine însumi mai presus de orice, *asta* ar arăta groaznic. Când noi ne iubim pe noi înșine, ne îndepărtăm de alții. Punem interesele noastre mai presus de alte altora. Pentru mine și pentru tine, iubirea de sine este egoistă, distructivă și înstrăinează. Dar când Dumnezeu Se iubește pe Sine, dragostea Lui nu este așa. Dragostea Lui pentru Sine este interpersonală, trecând de la Persoană la Persoană în cadrul Sfintei Treimi, dăruindu-Se pe Sine, nu slujindu-Se pe Sine.

În altă ordine de idei, dragostea lui Dumnezeu pentru Dumnezeu este potrivită. El este vrednic de a fi iubit într-un fel suprem. Fiecare urmă de frumusețe, bunătate, neprihănire și bucurie pe care le-am experimentat vreodată vin de la El. Și fiecare urmă este doar o firavă reflectare a frumuseții *Lui*, a cine este El și a ceea ce El a fost dintotdeauna. Nu există nimic mai bucuros, mai dătător de viață și mai uimitor ca El. Când Tatăl se uită la Fiul, El vede această frumusețe reflectată, și este încântat. Când Fiul se uită la Tatăl, și El este încântat. Această desfătare trece într-un sens și în celălalt, între Ei, din toată veșnicia, fiind o dragoste de neoprit și imposibil de suprimat. Și este drept ca Dumnezeu să Se iubească pe Sine. El este mai vrednic de dragoste

ca oricine și orice, la fel cum fiul meu este mai vrednic de dragostea mea decât sunt pantofii mei favoriți.

Mai există un motiv pentru care dragostea lui Dumnezeu nu este o chestiune egoistă și ego-maniacală, ceea ce mă conduce la al doilea pas în povestea de dragoste a Bibliei.

2) Dumnezeu îi iubește pe toți oamenii

Dragostea lui Dumnezeu pentru Sine alimentează direct dragostea Lui față de tine și de mine.

Adu-ți aminte că, înainte să fi existat o lume de iubit, Dumnezeu deja iubea și era iubit. El nu era singur. El nu a creat lumea, și cu atât mai puțin oamenii, ca să umple un prezumtiv gol în Sine. El era veșnic și perfect de fericit, mulțumit și atotsuficient.

Se poate ca acum să te gândești că nu ar suna atât de rău ca Dumnezeu să aibă nevoie de tine. Poate că ai putea să fii de dorit și că a nu fi de dorit te-ar răni cumva. Dacă nu sunt dorit, înseamnă asta că aș fi neimportant sau dispensabil înaintea Lui?

Nu, dar adevărul este că Dumnezeu nu ne-a creat ca să umple vreun gol în Sine, iar aceasta este cheia pentru care viețile noastre *contează* atât de mult.

Să zicem că Dumnezeu te-ar fi creat pentru că pur și simplu El n-ar fi putut trăi fără tine. Acest lucru te transformă într-un fel de marfă. În acest caz, El te-a creat ca pe un fel de cârjă de care El să Se sprijine. Totul este o simplă afacere sau tranzacție.

Dar tocmai pentru că Dumnezeu nu avea nevoie de această lume ca să fie fericit sau ca să știe ce este dragostea, motivația Lui pentru a ne crea nu ține de slujirea sau dăruirea Sa de Sine pentru Sine. El nu ne-a creat ca să ia ceva de la noi. El ne-a creat ca să ne facă părtași darului cel mai fericit și mai dătător de viață din Univers – El însuși. El nu ne-a creat pentru că era nevoit. El ne-a creat pentru că a vrut să ne creeze. Cu alte cuvinte, Dumnezeul care este dragoste ne-a creat pentru dragoste. Viața ta contează pentru că Dumnezeu te-a ales pentru viață.

Istoria creației din Geneza 1 începe cu un poem care surprinde frumos lucrarea cuprinzătoare a lui Dumnezeu și plăcerea pe care El a avut-o în ea. Unul după altul, scriitorul enumeră lucrurile pe care Dumnezeu le-a făcut. Și după lucrarea din fiecare zi, citim același răspuns de la Dumnezeu: „a fost bun”. A fost bun. A fost bun. Zi după zi, totul a fost bun.

Apoi, la vârful acestui val al creației, suntem aduși

în planul lui Dumnezeu ca fiind cea mai fină lucrare a Sa. Totul pregătește acest moment:

Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târătoarele care se mișcă pe pământ”. Dumnezeu L-a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut (Gen. 1:26-27).

Când Dumnezeu se uită la bărbat și la femeie, la cei pe care El i-a creat după chipul Său, El vede ceva *foarte bun*. Aceasta este o declarație a dragostei Sale. Ea se aplică fiecărei ființe omenești – trecut, prezent și viitor.

Dragostea implică întotdeauna desfătarea în ceva. Asta vreau să spun când afirm că îmi place muzica bluegrass, romanele lui William Faulkner sau gustul delicios al cărnii afumate. Ceva din aceste lucruri îmi atrage plăcerea. Ele îmi plac. Le iubesc.

Așa cum spune Geneza 1, în ochii lui Dumnezeu, fiecare om a creat după chipul Lui a fost *foarte bun*. Nu un accident, nici o greșeală, nici o boală pe planeta noastră, ci un obiect al desfătării unice.

Aceasta este o declarație de dragoste. Dumnezeu îi iubește pe toți în același fel în care eu iubesc vara prima felie dintr-o plăcintă cu lămâie, sau sunetul râsetelor copiilor mei când sunt gâdilați, sau privirea de dimineață de pe fața soției mele. Aceste lucruri sunt foarte bune. Și, în felul acesta, Dumnezeu Se desfată în fiecare viață de om. Dragostea Lui este ceea ce ne face umani.

Când vorbim despre dragostea dintre oameni, există o altă dimensiune a dragostei care intervine. Dragostea implică dăruirea de sine într-un fel care este bun pentru altcineva. Îmi este ușor să spun că te iubesc, dar este oare dragoste aceea când tu ai dat de necaz, iar eu nu fac nimic? Este oare dragoste dacă tu ai o nevoie pe care eu aș putea să o împlinesc, dar țin doar pentru mine ceea ce este al meu? Ai avea dreptate dacă te-ai întreba dacă te iubesc cu adevărat în astfel de situații. Dragostea care nu ridică un deget este pură sentimentalitate. Adevărata dragoste este activă.

În acest sens îi iubește și Dumnezeu pe toți cei creați după chipul Lui. Din această dragoste a Lui le dă El daruri bune ființelor create de El.

Psalmul 136 este un imn care celebrează dragostea statornică a lui Dumnezeu. Fiecare propoziție ne dă un exemplu de lucruri bune pe care Dumnezeu le-a făcut

și este urmată de cuvintele „căci dragostea Lui statornică ține în veci” (lit. ESV). Există tot felul de exemple de la creația lumii până la răscumpărarea Israelului din Egipt și până la darul țării făgăduite pe care El l-a dat poporului Lui. Dar exemplul de final privește dincolo de dragostea lui Dumnezeu față de poporul Israel și celebrează dragostea Lui pentru toți oamenii: Dumnezeu „îi dă hrană oricărei făpturi, căci dragostea Lui statornică ține în veci” (Ps. 136:25).

Isus preia o temă similară în Predica Lui de pe Munte. El îi spune mulțimii strânse acolo că nu este suficient să își iubească prietenii și familiile, pe cei care sunt ușor de iubit dintr-un motiv sau altul. Ei ar trebui să își iubească și vrăjmașii. Ar trebui să îi iubească pe toți oamenii. Iar motivul care stă în spatele acestei chemări de a-i iubi pe toți oamenii este că dragostea lor trebuie să fie ca dragostea lui Dumnezeu. „Dar Eu vă spun: Iubiți-i pe vrăjmașii voștri, binecuvântați-i pe cei ce vă blestemă, faceți-le bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupraresc și vă prigonesc, ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei dreپți și peste cei nedreپți” (Matei 5:44-45). Dumnezeu dă soare și ploaie peste toți, buni și răi,

drepți și nedrepți, și asta pentru că El îi iubește pe toți cei creați după chipul Lui.

Existența lumii și a fiecărei vieți din ea are sens doar când este parte dintr-o poveste de dragoste. Dar începutul frumos la care ne-am uitat până acum nu face decât ca întorsătura întunecată a istoriei să fie cu atât mai zdrobitoare.

3) Nimeni nu Îl iubește pe Dumnezeu

Capitolele de început din cartea Geneza descriu nu doar creația lumii, ci și începutul unei relații. Ele ne oferă un crâmpel dintr-o relație de dragoste și încredere dintre Dumnezeu și oamenii pe care El i-a făcut după chipul Lui. Și asta ne arată că această relație de dragoste și încredere a ajuns să fie protejată de niște balustrade. Aceeași dragoste care le-a dat viață lui Adam și Evei le-a dat și reguli de care să asculte, reguli menite să îi protejeze ca să poată prospera acolo unde Dumnezeu i-a pus.

La rădăcina a tot ce este greșit în lumea noastră bună și frumoasă este o încălcare a încrederii în dragostea și autoritatea lui Dumnezeu.

Geneza 3 ne arată felul în care Adam și Eva au respins regulile lui Dumnezeu. Ei au ales să nu asculte de

El, chiar dacă ei erau convinși că regulile pe care El le-a dat erau spre binele lor. Cu alte cuvinte, ei s-au îndoit de dragostea lui Dumnezeu. Apoi au făcut loc rivalității față de El. Ei s-au gândit că interesele lor și interesele Lui nu se prea potrivesc, așa că au vrut să facă ce li s-a părut lor corect.

Indiferent dacă înțelegi sau nu acest lucru, tu și eu am luat aceeași decizie de fiecare dată când am păcătuit. Păcatul are loc când noi decidem că interesele lui Dumnezeu și ale noastre nu se prea potrivesc, când hotărâm că vrem să facem ce ni se pare nouă drept.

Iar această despărțire relațională nu s-a oprit acolo. Atât istoria din Geneza cât și experiența fiecăruia dintre noi ne arată că relația noastră ruptă cu Dumnezeu afectează și relațiile dintre noi, oamenii. Noi vedem imediat învinuirile dintre noi, invidia, crima și toate formele de abuz și asuprire (Gen. 3-4).

Psalmul 14 rezumă ceea ce Biblia spune despre felul în care noi, oamenii, am răspuns față de Creatorul care ne iubește.

Domnul Se uită de la înălțimea cerurilor peste fiii oamenilor, să vadă de este vreunul care să aibă priecere, și care să-L caute pe Dumnezeu. Dar toți s-au rătăcit, toți s-au dovedit niște netrebnci; nu

este niciunul care să facă binele, nici unul măcar (v. 2-3).

Fără ca dragostea față de Dumnezeu să ne orienteze, noi ne îndreptăm către propriile noastre feluri de a trăi. Și umplem lumea de mini-zei individualiști și independenți, care se luptă încoace și încolo după avantaje. Tot Iadul pare că se dezlănțuie.

4) *Dumnezeu îi iubește pe păcătoși*

Dumnezeu ne-a creat pentru dragoste. Noi am respins dragostea Lui. Acela ar fi putut să fie sfârșitul acestei povești de dragoste. Într-un fel, am putea spune că acela ar fi trebuit să fie sfârșitul. Și probabil că ar fi fost pentru noi.

Dar, în fapt, răspunsul lui Dumnezeu față de respingerea Lui de către noi este ceea ce ne arată o profunzime a dragostei pe care altfel nu am fi putut să ne-o imaginăm.

Ioan 3:16 poate fi cea mai cunoscută declarație biblică despre dragostea lui Dumnezeu:

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că L-a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

Când eu citesc cuvântul „lume”, primul gând mă

duce la o scară. Dumnezeu îi iubește pe toți oamenii din întreaga lume. Desigur că acest lucru este adevărat în sensul despre care am vorbit anterior. Dar nu la asta se referă Ioan când folosește termenul „lume”.

Pentru el, „lumea” face de regulă referire la calitate, nu la cantitate. Sau, așa cum se exprima un profesor de Noul Testament, „*lumea* din Ioan nu se referă atât de mult la imensitatea ei, pe cât la răutatea ei. În vocabularul lui Ioan, *lumea* face referire în primul rând la ordinea morală din răzvrătirea voită și culpabilă împotriva lui Dumnezeu”.²

Ar trebui să fim șocați când înțelegem sensul avut în vedere de Ioan. Nu doar că Dumnezeu îi iubește pe toți cei pe care El i-a creat, cu demnitatea și valoarea pe care El le-a gândit pentru ei, după chipul Lui, ci și așa cum sunt – răzvrățiți față de autoritatea Lui, niște mini-zei care vor să trăiască după bunul lor plac, nu după voia Lui.

Ioan subliniază același lucru și în epistolele lui. Ce înseamnă că „Dumnezeu este dragoste” (1 Ioan 4:8)? Ei bine, iată ce spune Ioan imediat după aceea:

Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat

² D. A. Carson, *The Difficult Doctrine of the Love of God* (Wheaton, IL: Crossway, 2000), 17.

prin faptul că Dumnezeu L-a trimis în lume [gândește-te la răutate, nu la imensitate] pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El. Și dragostea stă nu în faptul că noi L-am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi, și L-a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre (1 Ioan 4:9-10).

Înțelegi ce ne arată Ioan aici? Dragostea lui Dumnezeu față de lume este prima. El ne-a iubit pe când nimeni nu căuta asta și pe când nimeni n-ar fi fost mulțumitor să aibă parte de dragostea Lui. El ne-a iubit și, de aceea, L-a trimis pe Fiul Lui ca jertfă ca să-i mântuiască pe păcătoși. Și deși cuvântul „dragoste” de regulă se focalizează pe răutate, nu pe imensitate, Ioan ne spune și că această ofertă a iertării este deschisă tuturor, fiind suficient de puternică pentru a acoperi păcatele „întregii lumi” (1 Ioan 2:2).

În dragostea Lui, Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Lui ca să îi salveze pe cei care nu voiau să aibă nimic de-a face cu El, și să restaureze relația de dragoste frântă.

Această ofertă de salvare și restaurare este făcută fără excepție. „Fiindcă oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit” (Rom. 10:13).

Dar acesta este locul potrivit pentru a spune că,

deși Dumnezeu îi iubește pe toți, El nu îi iubește pe toți în același fel. Doar „oricine crede în El” (în Isus, Fiul lui Dumnezeu) nu va „pieri, ci va avea viața veșnică” (Ioan 3:16). Există o dragoste specială pe care El o are față de cei care își pun încrederea în Isus. Este dragostea lui Dumnezeu față de poporul Lui răscumpărat. Iar Biblia ne spune că, în privința acestei iubiri, există o dimensiune interioară și una exterioară.

5) *Dumnezeu Își iubește poporul*

Este imposibil să înțelegi narațiunea de ansamblu a Bibliei fără să recunoști intenția lui Dumnezeu în punerea deoparte a unui popor unic, care este iubit într-un fel unic.

Dacă ne întoarcem în cartea Geneza, după ce lumea a fost atât de rău pângărită de păcat și egoism, Dumnezeu cheamă un om, pe Avram (ulterior numit Avraam) și promite să îl binecuvânteze și să facă din urmașii lui un popor mare. Domnul i-a spus: „Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare, și vei fi o binecuvântare. Îi voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta, și îi voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine” (Gen. 12:2-3).

Odată ce urmașii lui Avraam au devenit poporul Israel, Dumnezeu Și-a reafirmat dragostea specială față de ei printre toate popoarele pământului. Pe când El îi dădea Legea Sa poporului Israel, Dumnezeu le-a reamintit aceasta: „Iată, ale Domnului, Dumnezeului tău, sunt cerurile și cerurile cerurilor, pământul și tot ce cuprinde el. Și numai de părinții tăi S-a alipit Domnul ca să-i iubească; și după ei, pe sămânța lor, pe voi v-a ales El dintre toate popoarele, cum vedeți azi” (Deut. 10:14-15). Oricine și orice Îi aparține Domnului, dar El a îndreptat dragostea Lui specială către acest popor dintre toate popoarele.

Relația specială a lui Dumnezeu cu poporul Israel ne slujește drept imagine a relației Lui cu biserica.

Noul Testament descrie această relație folosind același fel de limbaj, asigurându-se că vedem că ea este specială și unică.

Pavel își începe Epistola către Efeseni laudându-L pe Dumnezeu pentru că Și-a îndreptat dragostea către această nouă congregație, chiar dinainte de întemeierea lumii:

Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat

cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos. În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale, spre lauda slavei harului Său, pe care ni l-a dat în Preaiubitul Lui (Efes. 1:3-6).

Către finalul aceleiași epistole, Pavel compară dragostea lui Hristos față de biserică cu iubirea unui soț pentru soția lui: „Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea” (Efes. 5:25).

Această analogie a căsniciei ne este de mare ajutor în înțelegerea dragostei speciale a lui Dumnezeu față de poporul Lui. Este ceva asemănător dragostei mele față de soția mea.

Desigur că sunt multe femei pe care le iubesc, cum sunt mama și cele trei surori ale mele. De asemenea, avem și prietene de familie. Am multe surori în Hristos, care fac parte din biserica noastră. Și le iubesc pe toate. Dar există ceea ce ai putea spune că este o dragoste specială pe care eu o am față de soția mea. Eu o iubesc într-un fel în care nu iubesc nicio altă femeie. În

felul acesta Își iubește Dumnezeu poporul.

Dar de ce? Ce este atât de special la poporul Lui încât Dumnezeu să îl iubească? Aceasta este întrebarea vitală. Dacă această iubire specială are o dimensiune interioară și una exterioară – adică există unii pe care El îi iubește în acest fel și alții pe care nu îi iubește așa – cum faci să intri în cercul interior? Și acesta este punctul în care mesajul Bibliei despre dragostea lui Dumnezeu devine cu totul surprinzător.

Dumnezeu nu Își iubește poporul pentru că ei ar fi speciali

Ar fi ceva natural să presupunem că dragostea specială a lui Dumnezeu față de poporul Lui vine din ceva special care să țină de ei, ceva ce ei au și care le-ar lipsi celorlalți. Dar iată felul în care cartea Deuteronom explică motivul pentru care Dumnezeu a făcut din Israel posesiunea Lui prețuită dintre toate popoarele de pe pământ:

Nu pentru că le întreceți la număr pe toate celelalte popoare S-a alipit Domnul de voi și v-a ales, căci voi sunteți cel mai mic dintre toate popoarele. Ci *pentru că* Domnul vă iubește, pentru că a vrut să țină jurământul pe care l-a făcut părinților voștri (Deut. 7:7-8).

Pavel spune ceva asemănător despre dragostea lui Dumnezeu față de biserică. Scriindu-le proaspeților creștini din Corint, care erau foarte ispitiți să se ia la întrecere între ei, Pavel le aduce aminte de acest adevăr: „printre voi nu sunt mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți puternici, nici mulți de neam ales” (1 Cor. 1:26). Sensul este acesta: nu voi ați câștigat statutul pe care îl aveți acum. Nu erați mulțimea de atleți bine făcuți și nici cea de regine frumoase.

Nu. Când Dumnezeu și-a îndreptat dragostea către poporul Lui, cauza n-a stat în faptul că ei ar fi fost cea mai de dorit opțiune. Nu este ca și cum relația a început cu o aplicație de dating, în care Dumnezeu să fi derulat profilurile până a găsit persoana potrivită. Nici pe departe. El „vă iubește... pentru că Domnul vă iubește”. El îi iubește pentru că îi iubește. Acest lucru a fost valabil în cazul Israelului și este valabil și în cazul bisericii.

Dumnezeu nu Își iubește poporul pentru că ei ar fi oameni buni

Probabil că ni s-ar părea chiar mai natural să presupunem că Dumnezeu Își alege poporul pe baza ascultării lor de regulile Lui. Acel fel de preferință este o

chestiune întâlnită în multe alte religii – cei din cercul interior sunt cei ce câștigă acea dragoste, cei care merită să fie acolo. Primești doar ce plătești. Și totuși Dumnezeu nu Se raportează astfel la poporul Lui.

Desigur că ascultarea, ceea ce Biblia numește neprihănire, contează înaintea lui Dumnezeu. El n-ar mai fi cine este – n-ar mai fi vrednic de închinare și încredere – dacă n-ar vedea diferența dintre bine și rău. Neprihănirea pe care Dumnezeu o iubește nu este un set de reguli arbitrare adoptate ca să îi prindă în capcană și să îi excludă pe cei slabi și neatenți. Neprihănirea pe care El o iubește reflectă dedicarea Sa perfectă față de ceea ce este drept. Neprihănirea lui Dumnezeu este frumoasă. Ea este plină de vrednicie. În sinea noastră, chiar dacă nu perfect, noi ne dorim un Dumnezeu care iubește neprihănirea, pentru că ne dorim un Dumnezeu care se împotrivește nedreptății. Și Dumnezeu chiar iubește neprihănirea.

Dar Dumnezeu Își iubește poporul în ciuda faptului că lor le lipsește neprihănirea.

Să luăm exemplul istoriei Israelului. Singura temă din acea istorie care este la fel de consecventă pe cât este dragostea lui Dumnezeu față de Israel, este tema nemulțumirii, a uitării și a preferinței Israelului față de

zeii popoarelor învecinate.

Cea mai bună ilustrație a caracterului poporului lui Dumnezeu care îmi vine în minte este din cartea profetului Osea. Dumnezeu însuși concepe o lecție pentru a surprinde ce înseamnă ca El să iubească Israelul. El îi poruncește lui Osea să se căsătorească cu o prostituată pe nume Gomer, să o iubească și să își construiască viața în jurul ei, în ciuda trecutului ei. Și asta este ceea ce Osea face. Dar ziua nunții lor nu este sfârșitul fericit al poveștii.

Gomer își părăsește căsnicia ca să se întoarcă la prostituție. Ea preferă să trăiască o viață de curvă, deși era soția lui Osea. Iată cum ilustrează Dumnezeu felul în care Israelul L-a tratat. Și iată pe cine iubește El ca popor al Lui.

Biserica, poporul noului legământ al lui Dumnezeu, este alcătuită din indivizi care n-au fost cu nimic mai neprihăniți decât Israelul, când Dumnezeu Și-a îndreptat dragostea față de ei. Iată cum descrie Pavel viața fiecăruia înainte ca dragostea lui Dumnezeu să intervină:

Căci și noi eram altădată fără minte, neascultători, rătăciți, robiți de tot felul de poftes și de plăceri, trăind în răutate și în pizmă, vrednici să fim urâți și urându-ne unii pe alții. Dar când s-a arătat

bunătatea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și dragostea Lui de oameni, El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui (Tit 3:3-5).

Robi patimilor, ca Gomer. Neascultători, exact ca Israel. Nu a existat niciun efort de curățare, nicio „faptă făcută în neprihănire”, care să Îi atragă dragostea lui Dumnezeu. Dragostea și bunătatea Lui au venit primele, chiar peste dezastrul pe care noi l-am creat din viețile noastre.

Dumnezeu Își iubește poporul prin Fiul Lui

Diferența dintre cercul interior și cel exterior al dragostei speciale a lui Dumnezeu față de poporul Lui ne duce direct la Isus. Aici nu avem de-a face cu o înțelegere pe care tu să o câștigi. Nu este vorba despre un statut pe care să îl meriți. Este un dar pe care îl primești. Și el survine doar când treci prin poarta pe care Isus o deschide față de tine.

Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine (Ioan 14:6).

Dumnezeu îndreaptă dragostea Lui specială către oameni nedreți nu pentru că El a hotărât să pună deoparte neprihănirea, ci pentru că El S-a decis să Își facă

poporul neprihănit. Așa cum frumos spunea un imn vechi, aceasta este „dragoste față de cei de neiubit, arătată astfel încât ei să poată fi plăcuți”.³

Istoria cu Osea și Gomer nu se sfârșește la căsătoria lor, dar nici nu se sfârșește în adulter și abandon. Ea se sfârșește cu un act de o îndurare aproape inimaginabilă. Dumnezeu îi poruncește lui Osea, soțul trădat, cu inima frântă, să se ducă după această soție necredincioasă și să o răscumpere din robia pe care ea singură o alesese. Robia pe care ea o preferase înaintea tovarășiei și a grijii lui.

Un păstor descria istoria lui Osea ca o „anticipare în formă tainică a istoriei lui Isus”.⁴

Nu este o exagerare să ne imaginăm această istorie în mintea lui Pavel când citim Epistola lui către Efeseni, unde el îi descrie pe creștini ca aceia care „trăiseră în poftele firii lor pământești, când făceau voile firii pământești și ale gândurilor lor, și erau din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți” (Efes. 2:3). Noi, fiecare dintre noi, am fost cândva Gomer. „Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a

³ Samuel Crossman, “My Song Is Love Unknown,” 1664.

⁴ James Montgomery Boice, *The Minor Prophets*, vol. 1 (Grand Rapids, MI: Baker, 1983), 14.

adus la viață împreună cu Hristos” (Efes. 2:4-5).

Un pic mai târziu, asemenea lui Osea înaintea lui, Pavel își imaginează acest întreg proces ca un mariaj. El le spune soților să își iubească soțiile „cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea” (Efes. 5:25). Iar motivul pentru care Hristos S-a dat pe Sine pentru mireasa Lui a fost „ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin botezul cu apă prin Cuvânt, ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană” (Efes. 5:25-27).

Sfântă și fără pată. Iată ce vrea Hristos pentru biserica Lui. Neprihănirea contează. Dar neprihănirea poporului lui Dumnezeu – neprihănirea pe care Dumnezeu o iubește, pe care Îi place să o vadă – va veni asupra lor ca un dar din mâna Lui, un dar obținut pentru ei prin sângele Fiului Lui.

La fel cum Osea a plătit prețul pentru răscumpărarea soției lui necredincioase, tot așa, în Hristos, Dumnezeu a plătit prețul păcatelor poporului Lui și ca să-I facă neprihăniți.

Iată la ce se referea Pavel când a spus că Isus „S-a dat pe Sine” pentru biserica Lui (Efes. 5:25).

Iată la ce se referea Petru când a spus că „Hristos, de asemenea, a suferit odată pentru păcate, El, Cel neprihănit, pentru cei nelegiuți, ca să ne aducă la Dumnezeu” (1 Petru 3:18).

Iată la ce se referea Isus însuși când a spus că El a venit „să-Și dea viața răscumpărare pentru mulți” (Marcu 10:45).

Și este un schimb care probabil că este ilustrat cel mai bine în 2 Corinteni 5:21: „Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat [Isus], El [Dumnezeu] L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El”.

Creștinii descriu deseori dragostea lui Dumnezeu ca necondiționată. Și așa este. Dumnezeu Își iubește copiii în ciuda păcatelor lor săvârșite împotriva Lui. El îi iubește înainte ca ei să Îl iubească, și înainte ca în ei să existe ceva vrednic de a fi iubit. Mulțumită lui Dumnezeu, toate aceste lucruri sunt adevărate.

Dar dragostea Lui nu se oprește aici, ci merge mult mai departe. Biblia ne spune că Dumnezeu Își iubește copiii *în* Hristos. În dragostea Lui, Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său ca să ia asupra Sa ceea ce merită poporul Lui – necurăția pe care Dumnezeu nu o iubește și pe

care este obligat să o pedepsească. De aceea a murit Hristos. Dar, în Hristos, poporul lui Dumnezeu primește ceea ce El merită – dragostea perfectă, statornică și nesfârșită a lui Dumnezeu față de Fiul Său neprihănit.

Aceasta este o taină pe care nu putem spera să o înțelegem complet. Dar dragostea lui Dumnezeu pentru poporul Lui este o extensie a dragostei perfecte și veșnice față de Fiul Lui. În noaptea în care El a fost trădat, rugându-Se Tatălui pentru siguranța celor pe care urma să îi răscumpere, Isus dă la o parte vălul și ne descoperă taina de neimaginat a Evangheliei:

Eu le-am dat slava, pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și Noi suntem una, - Eu în ei și Tu în Mine – pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, *ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis, și că i-ai iubit cum M-ai iubit pe Mine...*
Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău, și li-L voi mai face cunoscut, pentru ca *dragostea cu care M-ai iubit Tu, să fie în ei*, și Eu să fiu în ei (Ioan 17:22-23, 26).

A fi în Hristos înseamnă să trăiești în dragostea Tatălui față de Fiul Lui. Nu este vorba doar că Dumnezeu Își iubește copiii în ciuda păcatelor lor. El îi iubește *datorită* faptului că Fiul Lui este neprihănit. El îi iubește

așa cum Îl iubește pe Isus. Dragostea cu care El L-a iubit pe Fiul Său este acum „în ei”. Când Dumnezeu se uită la copiii Lui, El vede neprihănirea Fiului Său și Își găsește desfătarea în ei.

UNDE EȘTI TU ÎN ACEST PEISAJ?

În cea mai mare parte a acestei cărți am încercat să răspund la o mare întrebare: Îi iubește Dumnezeu pe toți oamenii?

Răspunsul scurt pe care Biblia ni-l dă este că Dumnezeu îi iubește pe toți, dar nu în același fel.

Dar Biblia n-a fost scrisă doar ca să ne informeze. Ea a fost scrisă ca să ne invite într-o relație cu Dumnezeu, care ne vorbește de pe paginile ei. Vreau să închei această carte cerându-ți să te gândești la ce înseamnă pentru tine acest răspuns al Bibliei.

La începutul acestei cărți am sugerat că îți voi spune ceva despre dragostea lui Dumnezeu, ceva care ar putea să te surprindă. Iată la ce mă refeream.

Pe de o parte, poate că tu ai presupus dintotdeauna că Dumnezeu îi iubește pe toți oamenii. Asta este ceea ce majoritatea oamenilor cred. Poate că doar ai mers odată cu turma. Și dacă ești în această situație, se poate

ca felul în care te-ai gândit la dragostea lui Dumnezeu a fost în fapt o scuză ca să nu Îi acorzi prea multă atenție. *Desigur că Dumnezeu îi iubește pe toți! Asta este treaba Lui. El va fi lângă mine când voi avea nevoie de El. Între timp, vreau să îmi trăiesc viața în termenii mei.*

Dacă așa ai gândit despre dragostea lui Dumnezeu, ai motive să fii îngrijorat. El nu îi iubește pe toți oamenii în felul în care ai presupus tu. Dragostea lui Dumnezeu este sfântă. Da, ea curge liber, fără sfârșit și este disponibilă pentru absolut toți oamenii. El nu este zgârcit cu dragostea Sa. Dar această dragoste care este liberă este și una care cere ceva – ca să trăim în cercul interior al dragostei speciale a lui Dumnezeu față de poporul Lui, trebuie să ne pocăim de ceea ce am iubit mai mult decât pe El, și să ne punem cu totul încrederea în Fiul Său Isus. El este calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Dumnezeu decât prin El.

Pe de altă parte, poate că ai dat peste această carte fiind convins că nu există nicio cale prin care Dumnezeu ar putea să îi iubească pe toți oamenii, pentru că nu se poate ca El să te iubească. Poate că întrebarea ta și mai profundă este de fapt aceasta: Oare Dumnezeu *mă* iubește și pe *mine*? Ar putea oare El să mă iubească?

Eu sper că răspunsul surprinzător la acea întrebare, răspunsul dat de Dumnezeu în Cuvântul Lui, este foarte clar.

Da, Dumnezeu te iubește pentru că ai fost creat după chipul Lui. El i-a dat vieții tale o demnitate pe care nu i-a dat-o niciunei alte viețuitoare. Și ai parte de dragostea Lui în fiecare zi. Poți să respiri în fiecare zi. Ai haine cu care să te îmbraci. Ai alimente cu care să te hrănești. Și ai toate acestea pentru că Dumnezeu Se dăruiește celor pe care El îi iubește.

Da, Dumnezeu te iubește pentru că El îi iubește pe păcătoși. În ciuda păcatului tău săvârșit împotriva Lui, totuși El te iubește. El te iubește atât de mult, că L-a dat pe singurul Lui Fiu astfel încât, dacă crezi în El, nu vei pieri, ci vei avea viața veșnică. În fapt, citești chiar acum această invitație de a-ți pune credința în El tocmai pentru că El te iubește.

Dacă crezi în Isus, dacă îți pui încrederea în El, nu în altceva prin care să te mântuiești singur, Dumnezeu te iubește așa cum Îl iubește pe Fiul Lui. Acea dragoste este o iubire înflăcărată, aprinsă și de neclintit, pe care n-ai putea să o meriți vreodată. Este o dragoste pe care Hristos a câștigat-o în locul tău. Dumnezeu te iubește pentru că, atunci când se uită la tine, Îl vede pe Isus. Nu

slăbiciunea care te dezamăgește pe tine atât de des. Nu eșecurile tale care îi dezamăgesc atât de des pe cei din jurul tău. Dacă ești în Hristos, El nu te mai vede așa. Neprihănirea perfectă a Celui care este singurul neprihănit te acoperă complet.

Ce îți rămâne de acum? Ar trebui să te odihnești în dragostea lui Dumnezeu față de tine.

Sigur că este ușor de zis, dar nu la fel de ușor de făcut. Există ceva în adâncul ființelor noastre care ar umbla mai degrabă după ceea ce merităm. Noi suntem înclinați mai degrabă să ne câștigăm medalii decât diplome de participare.

Totuși, nu este posibil să primim neprihănirea lui Dumnezeu în felul acesta. Trebuie să acceptăm ceva ce altcineva merită, și acest lucru este producător de smerenie. Nu putem să ne arogăm creditul pentru dragostea pe care Dumnezeu ne-o dă în Hristos. Trebuie să renunțăm la lauda de sine. Dar ceea ce primim în schimb este o siguranță pe care nu o vom găsi nicăieri în altă parte, solidă ca stânca, așa cum este dragostea veșnică a Tatălui pentru Fiul Lui. Și o dragoste pe care nu o poți câștiga este o dragoste pe care nu o poți pierde.

Odihnește-te în acea dragoste.

RESURSĂ RECOMANDATĂ

D. A. Carson, *The Difficult Doctrine of the Love of God*
(Wheaton, IL: Crossway, 2000).

IX 9Semne

Zidind biserici sănătoase

ESTE SĂNĂTOASĂ BISERICA TA?

9Marks există pentru echiparea liderilor bisericii cu o viziune biblică și cu resurse practice pentru ilustrarea gloriei lui Dumnezeu înaintea popoarelor, prin biserici sănătoase.

În acest scop, vrem să ajutăm bisericile să crească în practicarea a nouă semne ale sănătății, semne care sunt adesea ignorate:

1. Predicarea exozitivă
2. Învățătura Evangheliei
3. O înțelegere biblică a convertirii și evanghelizării
4. Membralitatea biblică în biserică
5. Disciplina biblică a bisericii
6. O preocupare biblică pentru ucenicizare și creștere spirituală
7. Conducerea biblică a bisericii
8. O înțelegere biblică a practicii rugăciunii
9. O înțelegere biblică a practicii misiunii.

La 9Marks, noi scriem articole, cărți, recenzii și o revistă online. Organizăm conferințe, înregistrăm și difuzăm interviuri și producem alte resurse pentru echiparea bisericilor ca să illustreze slava lui Dumnezeu.

Vizitează pagina noastră de internet unde poți găsi resurse în peste 40 de limbi de pe glob și abonează-te la revista noastră distribuită gratuit online. Lista complete a tuturor paginilor noastre de internet în alte limbi este următoarea: 9marks.org/about/international-efforts/.

ro.9marks.org

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altui credincios, prin unul sau mai multe lucruri, astfel:

1) *Recomandă mai departe această carte!*

2) *Vizitează paginile noastre de internet la magnagratia.org și află mai mult despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 250 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini din istorie.*

3) *Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând pagina noastră de Facebook la facebook.com/MagnaGratiaRomania și abonându-te pe website, așa încât să fi anunțat când publicăm resurse noi.*

4) *Spune-le și altora despre lucrarea noastră.*

5) *Roagă-te pentru noi.*

6) *Donează și ajută-ne să mergem mai departe cu această lucrare. Donațiile se pot face online, magnagratia.org/donatii.html*

Pentru orice alte informații, scrie-ne la contact@magnagratia.org.

Mulțumim!

Un popular cântec pentru copii începe cu versul "știi că Isus mă iubește". Unii sunt gata să creadă că sunt iubiți de Dumnezeu, dar alții se zbat să creadă asta în cazul lor. În această carte, Matt McCullough tratează acest subiect răspunzând la întrebarea, *Îi iubește Dumnezeu pe toți oamenii?* Îndreptându-ne către răspunsul surprinzător din Biblie, McCullough ne ajută să vedem dragostea autentică a lui Dumnezeu față de toți oamenii și dragostea Lui specifică față de cei ce își pun credința în El.

Întrebări despre biserică este o serie de cărți care caută să le ofere creștinilor obișnuiți învățatură sănătoasă biblic și accesibilă, prin răspunsuri la cele mai răspândite întrebări despre viața de biserică. Fiecare carte oferă răspunsuri biblice și aplicații practice cu scopul hrănirii practicilor și a dedicării sănătoase în biserica locală.

Matt McCullough este păstorul Edgefield Church din Nashville, Tennessee, și autorul cărții *Remember Death: The Surprising Path to Living Hope*.

Editura MAGNA GRATIA
www.magnagratia.org

9Semne
www.9marks.org